

leidma, läks ta isse sallamahti ta järrele, et saaks nähha, kuhhu ta lähhäks.

Noor mees ruttas otsekohhe joostes liina wangihonesse, kus ta ukse peale kopputas ja siis sisse lasti. Pealik astus ka tassa illukeste ta järrele, ja näggi kõik, mis sündis ja mis pärast noor mees ennast olli ärra münud.

Temma isä olli wangis saea rubla pärrast, mis ta ei jõudnud maksta. Poeg olli selle pärast ettevõtnud, ennast müia ja käerahhaga omma isä wangitornist lahiti peasta. Kui ta wangihonesse tulli, astus ta üllewataja ette ja andis sedda rahha temma kätte. Seält ruttas ta isä jure, hakkas temma ümber kaela ja kulutas temmale lahtisamist. Pealik, kes sallaja olli sisse tulnud, astus ka nifammuti wangituppa ja näggi, kuidas wanna auväärt isä poea käest kinni hakkas ja halleduse pärrast ei võinud sõnnagi lausuda, waid agga silmawega poea pead kastas, rõmuga tedda õnnistades. Pealiku südda löi halledaks, et nifuggune hea poeg omma wannemaid piddi mahhajätma. Ta astus mõllemate ette ja ütles wanna isäle: „Olge rahhul, ja ilma murreta, minna ei raatsi mitte nifuggust last, kui teie poeg on, omma auväärt isä kaendlast rahha pärrast ärra kiskuda; ma tahhan teie

rõmu weel kaswatada! Teie poeg on pri! ma kingin teile need sadda rubla ja ei kahhatse mitte selle rahha järrel, mis ni head kassu on saatsnud.“ — Isä ja poeg langesid pealiku ette mahha, tedda tännades, ja poeg pallus ennast kasa wõtta ja ütles, et ta ei tahhaks nifugguse hea herrale kogguniste mitte kahju tehha. Agga hea süddamega mees ei lasknud sest enam sõnnagi räkida, waid wõttis mõllemate käest kinni ja wiis neid wangitornist wälja. Pärrast sedda reisis ta omma male, rõõmsa süddamega, teades et ta kaks armastuse wäärt inimest olli rõõmistanud.

Sir. 3. 6. 7. 8. Kes Isäandat kardab, auustab isä; ta tenib neid kui Isäandat, kes tedda sünnitanud. Auusta omma isä tö ja sõnnaga, et temmast õnnistus so peale tulleks. Sest isä õnnistamine kinnitab laste koad.

Meie tru Jummal ellab weel.

Pühapäwa hommikul istusid kord isä ja emma lastega sõma laua jures. Päike paistis kennaaste aknast sisse ja linnukesed taewa al tõstsid rõõmsaste omma heält. Kõik kohhad ümber